

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 6Csp/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118269445
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurucová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:6118269445.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Kurucovou v spore žalobcu W. A., nar. X. X. XXXX, C. A. XXX, C. A. zast. WEBBER LEGAL, s.r.o., Na rozhladke 2, Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 50 680 552 proti žalovanej BENCONT COLLECTION, a.s. Vajnorská 100/A, Bratislava - Ružinov, IČO: 47967692, zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., Martinčekova 13, Bratislava - Ružinov, IČO: 50 361 368, o zaplatenie 1055 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á uhradiť žalobkyni 1 055 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% z dlžnej sumy ročne od 28.4.2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

P r i z n á v a žalobkyni vo vzťahu k žalovanej právo na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím, ktoré vydá po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podala dňa 2. 5. 2018 na Okresný súd Banská Bystrica žalobu v upomínacom konaní, v ktorom žiadala vydať platobný rozkaz a zaviazať žalovanú na zaplatenie sumy 1055 eur, úrokov z omeškania a na náhradu trov konania.

Z obsahu žaloby vyplýva, že medzi žalobkyňou ako dlžníkom a právnym predchodcom žalovanej, spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako veriteľom, bola uzatvorená dňa 7. 3. 2017 Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi finančné prostriedky vo výške 2655,51 eur. Zmluvami o postúpení, bola pohľadávka pôvodného veriteľa z daného úverového vzťahu postúpená až na spoločnosť žalovaného (Poštová banka a.s. -> BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, 8Gregory Afxentiou, EL.PA LIVADIOTIS, 3rd Floor, Office 306, 6023 Larnaca, Cyprus, č. reg. HE 275 225 -> PRO CIVITAS s. r. o., IČO: 45869464 -> BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. IČO: 36 432 105 -> BENCONT COLLECTION, a.s.).

Postúpenie pohľadávky žalobkyňa považuje za neplatné pre rozpor s ustanoveniami v Občianskom zákonníku a pre rozpor s ustanovením §92 ods. 8 Zákona o bankách, z dôvodu, že nebolo jej doručené písomné upozornenie a ani oznámenie o zosplatnení a z dôvodu, že postúpením pohľadávky na inú osobu ako banku sa jej obsah mení (§ 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka), pričom zároveň poukazuje na to, že banka má povinnosť dodržiavať bankové tajomstvo klienta a iná osoba takúto povinnosť nemá. Keďže postúpenie pohľadávky Poštovej banky na Cyperskú spoločnosť je neplatné, neplatné sú aj ďalšie právne úkony od toho odvodené, preto žalobkyňa má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za platby vykonané v posledných 3rokoch.

Ak by však súd posúdil postúpenie pohľadávky ako platné, žalobkyňa považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva o úvere obsahovala nesprávnu výšku RPMN. Preto aj z tohto dôvodu jej patrí bezdôvodné obohatenie za platby, vykonané nad rámec istiny.

V tomto konaní si teda žalobkyňa uplatnila vydanie bezdôvodného obohatenia, vo výške rozdielu medzi čerpanou istinou úveru a vykonanými úhradami, pričom zohľadnila premlčanie v 3ročnej premlčacej dobe. Poukázala na to, že od právneho predchodcu žalobcu čerpala sumu 2655,51 eur a v danom úverovom vzťahu vykonala úhrady 3863,91 eur.

Žalobkyňa od 25. 2. 2013 do 31. 10. 2016 vrátane, vykonávala platby v prospech účtu spoločnosti PRO CIVITAS, s.r.o., IČO: 45 869 464, spoločnosť ktorá zanikla zlúčením so žalovanou a od 5. 12. 2016 uhrádzala v prospech účtu žalovanej. Preto podala žalobu na súd voči žalovanej, pričom po zohľadnení 3ročnej premlčacej doby si uplatnila sumu 1055 eur, úroky z omeškania a to podľa dátumov ako uhrádzala žalovanej jednotlivé splátky a náhradu trov konania.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní žalobe žalobcu vyhovel platobným rozkazom zo dňa 18. 5. 2018 č.k. XXUp/XXX/XXXX-XX, proti ktorému žalovaná v zákonom stanovenej lehote podala odpor.

Žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa C.s.p. a preto dňa 4. 7. 2018 bola vec postúpená tunajšiemu súdu.

3. Žalobkyňa vo svojich písomných vyjadreniach vzniesla námietku res iudicata s poukazom na to, že vo veci skúmania neprijateľných podmienok a platnosti zmluvy bolo právoplatne rozhodnuté v rozhodcovskom konaní pod sp. zn. Q.-L.. Žalobkyňa v tomto rozhodcovskom konaní bola pasívna a nenamietala ani bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o úvere a ani postúpenie pohľadávky na spoločnosť žalovanej.

Čo sa týka neplatného postúpenia pohľadávky na spoločnosť žalovanej, žalovaná s týmto názorom nesúhlasí. Žalovaná má za to, že v tomto konkrétnom prípade absolútne nie je možné hovoriť o nijakej zmene obsahu pohľadávky tým, že došlo k jej postúpeniu. Právny predchodca žalovanej, Poštová banka, a. s., vyhlásila úver za predčasne splatný k 4. 11. 2009, pretože žalobkyňa porušila podstatným spôsobom ustanovenia zmluvy o úvere. Teda k zmene obsahu záväzku žalobkyne došlo zosplatením úveru dňa 4. 11. 2009 a k postúpeniu pohľadávky došlo až 15. 12. 2010. Čo sa týka dodržiavania bankového tajomstva, podľa čl. XII. bod 3 Zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom Poštovou bankou, a. s. a spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENT LIMITED vyplýva, že postupník sa zaviazal nakladať s osobnými údajmi dotknutých osôb v súlade so ZOOU a zároveň iba na účel vymáhania pohľadávok. Navyše z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo 119/2009 vyplýva, že pokiaľ zákon umožňuje banke postúpiť pohľadávku tretej osobe, ktorá nie je bankou, nebráni tomuto postúpeniu bez ďalšieho tá skutočnosť, že postúpením dôjde k ohrozeniu alebo porušeniu bankového tajomstva. Žalobkyňa nepreukázala, že by došlo k zhoršeniu postavenia dlžníka (žalobkyne) tým, že bola pohľadávky postúpená. Naopak, žalovaná listom zo dňa 1. 12. 2016 vyzvala žalobkyňu na úhradu dlhu s možnosťou odpustenia 30%, pokiaľ dôjde zo strany dlžníka (žalobkyne) k zaplateniu 70% aktuálnej výšky dlhu najneskôr do 31. 12. 2016 a tým by žalovaná spoločnosť považovala pohľadávku za splatenú a zaniknutú.

Čo sa týka žalobkyňou tvrdeného rozporu postúpenia pohľadávky so zákonom o bankách, t.j. že Poštová banka postúpila pohľadávku, ktorá ešte nebola splatná, ani s týmto sa žalovaná spoločnosť nestotožnila. Tvrdenia žalobkyne sa nezakladajú na pravde, pretože Poštová banka, a. s., zaslala žalobkyňi II. upomienku zo dňa 15. 6. 2009, v ktorej ju upozornila, že podstatným spôsobom porušila ustanovenia zmluvy o úvere, uviedla dlžnú sumu a zároveň upozornila žalobkyňu, že ak dlžná suma nebude uhradená v stanovenej lehote, úver v zmysle príslušných ustanovení zmluvy o úvere a obchodných podmienok sa stane predčasne splatný. Keďže sa jedná o upomienku z r. 2009, žalovaný, resp. pôvodný veriteľ nedisponuje dôkazom, že by táto upomienka bola žalobcovi zaslaná. K úhrade dlhu nedošlo, preto Poštová banka, a. s. využila svoje právo podľa ustanovenia §565 Občianskeho zákonníka a vyhlásila úver za predčasne splatný. O tejto skutočnosti sa žalobkyňa dozvedela listom zo dňa 4. 11. 2009 o čom svedčí žalobcom podpísaná doručienka. Predčasná splatnosť úveru bola dohodnutá v čl. 5.1

Obchodných podmienok. Zároveň Poštovej banke, a. s. toto oprávnenie vyplývalo z ustanovenia §565 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa bola napriek písomnej výzve (II. upomienka) 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči pôvodnému veriteľovi Poštovej banke, a. s. a teda pôvodný veriteľ postupoval podľa §92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobkyňa poslednú úhradu v prospech Poštovej banky vykonala dňa 20. 10. 2009 a zmluva o postúpení pohľadávok bola uzatvorená až dňa 15. 12. 2010, teda omeškanie žalobkyne presiahlo jeden rok.

K RPMN žalovaná trvala na tom, že výpočet je správny, pretože vzorec výpočtu RPMN Poštovej banke a.s. implementoval externý dodávateľ, ktorý garantuje správnosť výpočtu RPMN. Výška splátky pre výpočet RPMN neobsahovala poistné, čo je uvedené aj v zmluve. Navyše posledná splátka úveru je v nižšej sume 2011,13 Sk, pričom ostatné splátky sú 2095 Sk. Výška splátky s poistným je 2194 Sk.

Ďalej žalovaná vzniesla námietku premlčania, keďže žalobkyňa podala žalobu na súd dňa 2. 5. 2018, preto vzhľadom na ustanovenie §107 ods. 1 Občianskeho zákonníka môže požadovať platby od 2. 5. 2016, ktoré sú vo výške 775 eur. Taktiež uviedla, že súd by nemohol priznať bezdôvodné obohatenie, v rozsahu ako uvádza žalobkyňa, pretože žalobkyňa v danom úverovom vzťahu uhradila sumu 3654,37 eur, t.j. spoločnosti Poštová banka a.s. podľa listiny „Aktuálny stav úveru“ žalobkyňa uhradila sumu 2029,37 eur a právnym nástupcom tejto spoločnosti uhradila sumu 1625 eur. Po odpočítaní poskytnutej sumy 2655,51 eur je výsledkom 998,86 eur a aj z tohto dôvodu namietala žalovanú sumu.

4. Žalobkyňa vo svojich písomných vyjadreniach trvala na podanej žalobe v celom rozsahu. Má za to, že rozhodcovský rozsudok je absolútne neplatný a nulitný právny akt, pretože je založený na rozhodcovskej doložke, ktorá je absolútne neplatná ako neprijateľná zmluvná podmienka v zmysle ustanovenia §53 Občianskeho zákonníka. K námietke nečinnosti v pôvodnom rozhodcovskom konaní žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že mu neboli doručené žiadne písomnosti z rozhodcovského súdu a preto ani nemala byť ako aktívna.

Trvala na neplatnom postúpení pohľadávky zo spoločnosti Poštová banka a.s. na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED. Aplikujúc výkladové pravidlo „lex specialis derogat legi generali“, v zmysle ktorého Občiansky zákonník ako špeciálny právny predpis upravujúci postavenie spotrebiteľov má výkladovú prednosť pred inými právnymi predpismi, ako aj výkladové pravidlo „lex posterior derogat legi priori“, v zmysle ktorého neskoršia právna úprava, ktorou je úprava spotrebiteľských zmlúv má prednosť pred skoršou právnou úpravou (obsiahnutou v Zákone o bankách), a berúc do úvahy materiálny korektív na ochranu práv spotrebiteľa vyjadrený v ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí právny záver, že banka vôbec nemôže postúpiť svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na inú osobu ako je iná banka, nakoľko takéto postúpenie by bolo absolútne neplatné pre rozpor so zákonom (§39 OZ v spojení s ust. §52 ods. 2 a §54 ods. 1 OZ a §525 ods. 1 OZ). Prvýkrát banka bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku aj na inú osobu ako banka až odo dňa 23. 12. 2015, kedy bolo povolené postúpenie pohľadávky z banky aj na inú osobu ako banka, a to za podmienok vymedzených v ust. §17 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z..

Aj keď Obchodné podmienky upravujú v čl. 5.2. zosplatnenie úveru, tieto neboli nikdy doručené žalobkyňi, žalobkyňa sa s nimi nikdy neoboznámila a ani neprejavila súhlas. Ak by aj obchodné podmienky boli súčasťou zmluvy právo vyhlásiť predčasnú splatnosť vyžaduje individualitu v dojednaní a nemôže byť uvedené len v OP. Čl. 5.2 žalobkyňa považuje za v rozpore s ust. §565 OZ a preto je neplatné (§54 ods. 1 OZ). Navyše nebola splnená podmienka ust. §53 ods. 8 vtedy účinného OZ a ani ust. §92 ods. 8 Zákona o bankách, ktoré vyžadovali predchádzajúce upozornenie pred zosplatnením a predchádzajúcu výzvu na zaplatenie dlhu. Čo sa týka listu - II. upomienku zo dňa 15. 6. 2009, jej existenciu žalobkyňa rozporuje a žiada predloženie jej originálu. Uvádza, že táto žalobkyňa nikdy nebola doručená, pričom ani sám žalobca nepredložil žiaden dôkaz ani o jej odoslaní.

Žalobkyňa trvá na tom, že úver z úverovej zmluvy, prejednávanej v danej veci, je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nesprávne uvedenej výšky RPMN. Žalobkyňa bola povinná uzavrieť zmluvu o poistení, čo vyplýva zo zmluvy, keďže poistenie bolo predformulované. Žalobkyňa nemala na výber, či poistenie uzavrie alebo nie. Poistenie teda nebolo individuálne dojednané. Mesačné poistné už bolo započítané v mesačnej splátke. Teda hodnota RPMN, ktorá vychádza zo splátky bez poistenia, je v zmluve uvedená nesprávne a to v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje že úver je bez úrokov a bez

poplatkov. Taktiež v zmluve absentuje aj členenie splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, dohoda o odplate je od počiatku neplatná, je úver bezúročný a bez poplatkov.

Čo sa týka námietky premlčania subjektívnej premlčacej doby u žalobkyne, tu žalobkyňa poukázala na svoju mailovú komunikáciu so svojim právnym zástupcom, z ktorej vyplýva, že žalobkyňa sa prvýkrát dozvedela o skutočnosti, že má nárok na bezdôvodné obohatenie dňa 1. 2. 2018.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä s výpisom z obchodného registra, so zmluvou o úvere + sprievodným listom k tejto zmluve, obchodnými podmienkami, listom II. upomienka - výzva na splatenie dlžnej sumy, výzvou na splatenie úveru s príslušenstvom + doručenkou, listinou aktuálny stav úveru, zmluvami o postúpení pohľadávok, rozhodcovským rozsudkom, oznámením o postúpení pohľadávky a výzvou na úhradu dlžnej sumy, výzvou na úhradu s možnosťou odpustenia 30% dlhu, dohodou o splátkovom kalendári + dohodou o zrážkach zo mzdy + sprievodným listom, predžalobnou výzvou, ústrižkami o zaplatení + výpisom z účtu + rozpisom jednotlivých splátok, mailovou komunikáciou žalobkyne s jej právnym zástupcom, kalkulačkou pre výpočet RPMN, výsluchom žalobkyne, právnych zástupcov strán sporu, ako aj ich písomnými vyjadreniami a zistil tento skutkový stav.

6. Právny predchodca žalovanej, spoločnosť Poštová banka, a.s., Bratislava, IČO: 31 340 890 ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzatvorili dňa 7. 3. 2007 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi finančné prostriedky vo výške 2655,51 eur (80 000 Sk) pri úroku 19% ročne a RPMN 20,73%. Žalobkyňa sa tento úver zaviazala splatiť právnemu predchodcovi žalobcu 60mesačnými splátkami splatnými vždy k 23. dňu v mesiaci po 72,82 eur (2194 Sk) s dátumom splatnosti prvej splátky 23. 4. 2007. Celkové výška nákladov žalobkyne je uvedená 1514,17 eur (45 616,08 Sk). Priemerná RPMN na trhu nie je uvedená v zmluve.

7. Bližšie podmienky zmluvného vzťahu mali byť upravené v Obchodných podmienkach pre úver (verzia 2/2006), ktoré však neboli podpísané žiadnou zo zmluvných strán.

Podľa bodu 5.2 Obchodných podmienok, ak klient (1) je v omeškaní s platením viac ako dvoch splátok v plnej, resp. čiastočnej výške, (2) poskytol banke nepravdivé údaje (napr. v predložených dokladoch, formulári ZoÚ), (3) na majetok klienta bolo vyhlásené konkurzné, vyrovnávacie, reštrukturalizačné alebo exekučné konanie alebo (4) klient zomrel, je Poštová banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stane predčasne splatným.

Podľa bodu 9.2 Obchodných podmienok, zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory vzniknuté zo zmluvy o úvere a OP, budú riešené dohodou. V prípade nedosiahnutia dohody, klient prijíma návrh banky na riešenie vzájomných sporov vzniknutých na základe alebo súvisiacich so zmluvou o úvere a OP, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik zmluvy o úvere alebo OP, v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom, zriadeným pri spoločnosti ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ a.s., IČO: 35 862 882 podľa jeho vnútorných predpisov. Strany sporového konania sa rozhodnutiu tohto súdu podriaďa s tým, že toto rozhodnutie bude pre nich konečné a záväzné. Miestom rozhodcovského konania je Bratislava.

8. Listom II. upomienka - výzvou na splatenie dlžnej sumy zo dňa 15. 6. 2009 Poštová banka, a.s. mala upozorňovať žalobkyňu, že podstatným spôsobom porušila ustanovenia zmluvy o úvere zo dňa 7. 3. 2007 a obchodných podmienok a neuhradila dlžnú sumu, o ktorej bola informovaná v predchádzajúcej upomienke. Záväzok po splatnosti mal byť k 15. 6. 2009 v celkovej výške 183,90 eur, ktorý pozostával z nedoplatku 159 eur a poplatku za upomienku 24,90 eur. Bola vyzvaná, aby dlžnú sumu uhradila v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Ak dlžná suma nebude uhradená v stanovenej lehote, úver sa v zmysle príslušných ustanovení zmluvy o úvere a obchodných podmienok, stane predčasne splatným.

9. Výzvou na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 4. 11. 2009 Poštová banka, a.s. oznámila žalobkyňi, že podstatným spôsobom porušila ustanovenia zmluvy o úvere zo dňa 7. 3. 2009 a obchodných podmienok a úver sa stal k 4. 11. 2009 predčasne splatným v celom rozsahu. Výška dlhu

bola vyčíslená na sumu 1937,60 eur, ktorá pozostávala z dlžnej istiny 1855,53 eur, úrok 78,75 eur a poplatkov za upomienky 3,32 eur. Uvedená výzva bola žalobkyni doručená dňa 9. 11. 2009.

10. Z listiny „Aktuálny stav úveru ku dňu 1. 4. 2010“ vyplýva, že žalovaná od spoločnosti Poštová banka a.s. čerpala úver vo výške 2655,51 eur a jednotlivými splátkami uhradila sumu 2029,37 eur.

11. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1/2010 zo dňa 15. 12. 2010 spoločnosť Poštová banka, a.s. mala postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanej zo spornej zmluvy o úvere, a to spoločnosti BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, 8Gregory Afxentiou, EL.PA LIVADIOTIS, 3rd Floor, Office 306, 6023 Larnaca, Cyprus, č. reg. HE 275 225.

12. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 5/2011 zo dňa 24. 2. 2011 mala spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, 8Gregory Afxentiou, EL.PA LIVADIOTIS, 3rd Floor, Office 306, 6023 Larnaca, Cyprus, č. reg. HE 275 225 postúpiť pohľadávku spoločnosti PRO CIVITAS, s.r.o., IČO: 45 869 464.

13. Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. Q.-L. zo dňa 11. 10. 2013 vo veci žalobcu PRO CIVITAS, s.r.o., 45 869 464 proti žalovanej Vlasta Harakaľová o zaplatenie 1855,53 eur s príslušenstvom, bola žalovaná W. A. zaviazaná zaplatiť spoločnosti PRO CIVITAS, s.r.o. istinu vo výške 1855,53 eur, úrok 19% ročne zo sumy 1855,53 eur od 16. 12. 2010 do zaplatenia istiny, úrok z omeškania 9% ročne zo sumy 1855,53 eur od 16. 12. 2010 do zaplatenia istiny, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 15. 12. 2010 vo výške 590,41 eur, náhradu poplatku za rozhodcovské konanie 122,30 eur a náhradu trov právneho zastúpenia 213,50 eur. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný Stálym rozhodcovským súdom, zriadeným pri spoločnosti ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ a.s., IČO: 35 862 882.

Z obsahu rozhodcovského rozsudku súd zistil, že Poštová banka, a.s. poskytla žalovanej úver vo výške 2655,51 eur na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 7. 3. 2007. Svoju právomoc rozhodcovský súd založil podľa čl. 9.2 Obchodných podmienok Poštovej banky a.s..

14. Listom zo dňa 12. 10. 2016 bolo žalobkyni oznámené, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2014, uzavretej medzi spoločnosťou PRO CIVITAS s.r.o. ako postupcom a BENCONT INVESTMENTS s.r.o. ako postupníkom, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2014, uzavretej medzi spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION a.s. ako postupníkom, bola pohľadávka voči žalobkyni vrátane príslušenstva, vyplývajúca zo zmluvy č. 1341374007, ktorú žalobkyňa uzatvorila s Poštovou bankou a.s., IČO: 31 340 890, postúpená na spoločnosť BENCONT COLLECTION a.s. Bratislava, IČO: 47 967 692. Zároveň žalobkyňa bola vyzvaná, aby dlh vyčíslený ku dňu 12. 10. 2016 vo výške 4934,97 eur, uhradila do 31. 10. 2016 v prospech účtu nového veriteľa, t.j. spoločnosti BENCONT COLLECTION a.s. Bratislava, IČO: 47 967 692.

15. Dňa 1. 12. 2016 listom žalovaná vyčísliť dlh žalobkyne ku dňu 1. 12. 2016 na sumu 4966,13 eur s poučením že využije a uplatní všetky zákonné spôsoby a postupy na vymoženie pohľadávky, vrátane možnosti predložiť dohodu o zrážkach zo mzdy zamestnávateľovi žalobkyne za účelom realizácie zrážok zo mzdy. Zároveň žalovaná ponúkla žalobkyni, že ak dôjde k zaplateniu 70% aktuálnej výšky dlhu do 31. 12. 2016, žalovaná odpustí 30% dlhu.

16. Žalovaná listom zo dňa 27. 10. 2017 predložila žalobkyni návrh Dohody o splátkovom kalendári v zmysle ktorej žalobkyňa mala uhrádzať v danom úverovom vzťahu splátky po 45 eur mesačne s dátumom splatnosti prvej splátky 28. 11. 2017 a dátumom splatnosti poslednej splátky 28. 2. 2017. Celkovo mala uhradiť istinu 1855,53 eur a príslušenstvo 3180,34 eur, pričom mala vyhlásiť, že dlh uznáva čo do právneho dôvodu vzniku i do výšky v celom rozsahu.

Zároveň žalobkyni bol predložený aj návrh Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá mala byť predložená zamestnávateľovi v prípade neuhradenia splátok podľa splátkového kalendára.

Uvedené listiny neboli podpísané žalobkyňou.

17. Predžalobnou výzvou zo dňa 26. 4. 2018 žalobkyňa vyzvala žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1055 eur s úrokmi z omeškania podľa dátumov ako uhrádzala jednotlivé splátky

a zaplataenie trov právneho zastúpenia. List bol žalovanej doručovaný mailovou správou, pričom o jej doručení žalobkyňa súdu nepredložila žiaden doklad.

18. Ústrižkami o zaplataení, výpisom z účtu a rozpisom jednotlivých splátok, žalobkyňa preukázala, že v prospech účtu žalovanej, resp. jej právnych predchodcov v r. 2007 - 2018 vykonala úhrady 3863,91 eur a to nasledovnými platbami:

- v r. 2007 uhradila 655,45 eur (čo vyplýva aj z listiny „Aktuálny stav úveru),
- v r. 2008 uhradila 26 328 Sk, čo predstavuje 873,96 eur (čo vyplýva aj z listiny „Aktuálny stav úveru);
- v r. 2009 uhradila 499,96 eur, čo vyplýva aj z listiny „Aktuálny stav úveru);
- v r. 2010 uhradila sumu 69,54 eur;
- v r. 2011 uhradila sumu 70 eur,
- v r. 2013 uhradila sumu 380 eur,
- v r. 2014 uhradila sumu 220 eur;
- v r. 2015 uhradila sumu 260 eur;
- v r. 2016 uhradila sumu 300 eur;
- v r. 2017 uhradila sumu 490 eur;
- v r. 2018 uhradila sumu 45 eur.

19. Žalobkyňa súdu predložila opis mailovej komunikácie jej sestry s jej právnym zástupcom, z obsahu ktorej vyplýva, že žalobkyňa sa po prvýkrát o možnosti žiadať vydanie bezdôvodného obohataenia, dozvedela dňa 1. 2. 2018. O tejto možnosti písal právny zástupca žalobkyne v mailovej komunikácii, adresovanej sestre žalovanej.

20. Žalovaná súdu predložila Kalkulačku pre výpočet RPMN pri zadaní výšky úveru 80 000 Sk, úrok 19%, dátum čerpania 7. 3. 2007, dátum prvej splátky 23. 4. 2007, počet mesiacov 60 pri 365dňoch v roku. Podľa žalovanej, výsledok RPMN je 20,739%, celková výška nákladov úveru je 45 616,13 Sk, celková výška nákladov úveru + istina je 125 616,13 Sk a anuita je 2095.

21. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní trval na podanej žalobe v celom rozsahu s odkazom na jeho písomné vyjadrenia. Postúpenie pohľadávky pôvodného veriteľa Poštovej banky na cyperskú spoločnosť považuje za neplatné z dôvodu rozporu so zákonom o bankách a so všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Postúpeniu pohľadávky nepredchádzala písomná výzva adresovaná žalobkyne ako vtedajšej dlžníčke, kde by bola upozornená na to, že je v omeškaní. Táto výzva žalobkyne nikdy nebola doručená a súdu o tom nebol predložený ani žiaden dôkaz. Navyše zmluvná podmienka o zosplatnení úveru nebola uzatvorenej zmluvy o úvere.

Čo sa týka námietky zo strany žalovanej res iudicata, žalobkyňa považuje rozhodcovský rozsudok za nulitný akt, pretože rozhodcovská doložka nebola platne uzatvorená. Rozhodcovská doložka nebola súčasťou uzatvorenej zmluvy, v zmluve bol len odkaz na všeobecné obchodné podmienky Poštovej banky, ktoré však žalobkyne nikdy neboli doručené, žalobkyňa sa s nimi neoboznámila a nikdy ich nepodpísala. Ak bol odkaz v zmluve na všeobecné obchodné podmienky, ktoré upravovali aj rozhodcovské konanie, išlo o formulárovú zmluvu, ktorú žalobkyňa nemala možnosť zmeniť, mohla ju buď ako celok uzatvoriť alebo ako celok odmietnuť. Teda považuje rozhodcovské konanie za nulitné konanie a neexistuje prekážka rozhodnutej veci. Dojednanie platnej rozhodcovskej doložky len vo všeobecných obchodných podmienkach nie je možné, čo vyplýva z rozhodnutia NS SR sp. zn. 2Cdo/245/2010.

Druhou rovinou sporu je, že keby aj súd považoval postúpenie pohľadávky Poštovej banky na cyperskú spoločnosť za platné, tak uzatvorená úverová zmluva sa má posudzovať ako zmluva bez úrokov a bez poplatkov, pretože chýba správny údaj o RPMN. Do RPMN nebolo zahrnuté poistenie, resp. nebolo súčasťou splátky a teda výpočet samotnej RPMN bol z toho dôvodu nesprávny. Žalobkyňa nemala záujem uzatvoriť v rámci úverovej zmluvy aj poisťnú zmluvu a že tento produkt jej bol v podstate vnútený ako obsah formulárovej zmluvy.

Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú žalovaným, žalobkyňa sa až kontaktovaním na advokátsku kanceláriu dozvedela, že nemusí splácať ďalšie splátky. Tomu nasvedčuje aj to, že až do kontaktovania advokátskej kancelárie uhradila splátky a je nelogické, že by ich uhradila po tom, čo by sa dozvedela, že splátky nemusí platiť. Advokátsku kanceláriu pôvodne oslovila sestra žalobkyne, ktorá im predložila

všetky dokumenty. Prvý e-mail od sestry žalobkyne im bol doručený 30. 1. 2018 a následne sme 1. 2. 2018 oznámili sestre žalobkyne, že žalovaný sa bezdôvodne obohacuje a teda že by už nemala ďalšie splátky splácať. Následne 3.2. bolo podpísané zo strany žalobkyne plnomocenstvo a 2.5. bola spísaná žaloba poslaná Okresnému súdu Banská Bystrica.

Čo sa týka výzvy na vydanie bezdôvodného obohatenia zo 26. 4. 2018, táto bola tohto dňa zaslaná žalovanej emailom a to aj spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu a plnou mocou od žalobkyne.

22. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní zotrval taktiež na svojich písomných vyjadreniach a žiadal žalobu zamietnuť. Má za to, že postúpenie úveru Poštovou bankou na cyperskú spoločnosť je platné, pretože žalobkyňa bola písomným podaním z 15. 6. 2009 vyzvaná na úhradu dlžnej sumy a upozornená na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti, čo sa aj stalo listom z novembra 2009. Žalovaná rozporuje tvrdenie žalobkyne, že medzi Poštovou bankou a žalobkyňou nebola uzatvorená dohoda o možnosti vyhlásiť predčasnú splatnosť, pretože takáto dohoda bola súčasťou všeobecných obchodných podmienok Poštovej banky. Podľa názoru žalovanej, zmluva obsahovala všetky náležitosti podľa vtedy platného zákona o spotrebiteľských úveroch, teda aj správny údaj RPMN (kde žalovaná poukázala na predložený výpočet), preto úver nie je bez úrokov a poplatkov. Ďalej žalovaná trvala na námietke premlčania s poukazom na plynutie subjektívnej premlčacej 2ročnej doby. Preto ak by aj súd posúdil zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, žalobkyňa sa môže domáhať len finančného nároku za posledné 2roky, pretože pred dva rokmi začala plynúť subjektívna premlčacia lehota na uplatnenie bezdôvodného obohatenia.

Čo sa týka predžalobnej výzvy na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá mala byť žalovanej zaslaná dňa 26. 4. 2018, žalovaná toto nevie ani potvrdiť a ani vyvrátiť, avšak túto výzvu nespochybňuje.

23. Žalobkyňa na pojednávaní potvrdila, že na základe zmluvy zo dňa 7. 3. 2007, ktorú uzatvorila s veriteľom Poštová banka, jej bol poskytnutý úver 80 000 Sk. Žalobkyňa úver čerpala, pretože bola v zlej finančnej situácii, jej manžel bol chorý, mali 6detí a žili len z platu žalobkyne. Preto využila možnosť, že Poštová banka núkala úvery, preto na ich pobočke v Svine požiadala o úver. Po vyčerpaní úveru splácala splátky, pričom stalo sa to, že zmeškala úhradu splátok. Telefonicky kontaktovala pracovníka Poštovej banky, kde jej bolo povedané, že s jej úverom už nič nemajú spoločné. Žalobkyňa bola prekvapená, pretože nikto ju o ničom neinformoval. Jednoznačne uviedla, že jej nebola zaslaná žiadna výzva a ani upovedomenie o tom, že úver niekomu postúpili či odpredali. Žalobkyňa však naďalej platila splátky, ako mohla. Následne jej doručila list spoločnosť so sídlom na Cypre. Potom jej bola doručená ďalšia výzva od spoločnosti Pro Civitas. Táto spoločnosť voči nej viedla aj exekúciu, kde však súd rozhodol v jej prospech a exekúciu zamietol. Každý od nej chcel sumy vyššie ako 4500 eur a to aj napriek tomu, že žalobkyňa sústavne platila nejaké splátky. Žalobkyňa bola dezorientovaná, komu a v akej výške má platiť, pretože všetko sa dialo mimo nej. Nerozumela tomu, komu a z akého dôvodu má platiť. Nikto ju o ničom neupovedomoval listom, chodili jej len SMS správy alebo jej telefonovali, že niekomu niečo dlhuje. Pani zo spoločnosti Pro Civitas jej nadiktovala číslo účtu a variabilný symbol, na ktorý má splátky posielat' a podľa toho sa žalobkyňa riadila. Neskôr však prišla ďalšia výzva od spoločnosti Bencont Colection, a. s., že splátky má hradiť im. Zároveň chceli, aby im podpísala nejakú ďalšiu zmluvu. Začiatkom r. 2018 sa žalobkyne zhoršil zdravotný stav. Svojej sestre, ktorá je rádovou sestrou (mníškou) sa zverila, že má nesplatené úvery. S pomocou sestry sa následne skontaktovali s právnikom, ktorý sa začal prípadom zaoberať.

24. Na otázku súdu žalobkyňa uviedla, že pri podpise zmluvy ju nikto neoboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami Poštovej banky, nikto jej ich neukázal a ani nikto jej ich nedal na preštudovanie. Uviedla, že ona ani nevie čo sú všeobecné obchodné podmienky alebo čo sú obchodné podmienky. Podpísala len jeden žltý papier, čo bola zmluva ktorú uzatvorila.

Na ďalšiu otázku súdu, že všeobecné obchodné podmienky by mali byť v rozsahu niekoľkých strán, nie jeden list papiera, žalobkyňa uviedla, že pred podpisom zmluvy a ani v čase podpisu zmluvy s Poštovou bankou, nebola oboznámená so všeobecnými obchodnými podmienkami banky alebo s obchodnými podmienkami banky, nikto jej tieto obchodné podmienky nedal, ani ich nepodpísala, ani o nich nič nevie. Nebola oboznámená so žiadnymi obchodnými podmienkami ani pred podpisom zmluvy, ani v čase uzatvorenia a podpísania zmluvy. Takéto obchodné podmienky jej neboli doručené ani neskôr poštou alebo iným spôsobom.

Na ďalšiu otázku súdu, či pred uzatvorením zmluvy alebo v čase jej podpísania bola jej daná možnosť zmeniť podmienky zmluvy tak, ako sú na čl. 8, resp. či s ňou niekto konzultoval skutočnosti uvedené v tejto zmluve, či s nimi súhlasí, či zmluvu v takom znení chce uzatvoriť alebo by tam mala byť vykonaná nejaká zmena, žalobkyňa uviedla, že mala ponuku na poskytnutie úveru vo výške 80 000 Sk, lebo vtedy bola taká reklama zo strany Poštovej banky. Teda taká bola ponuka banky a žalobkyňa na ňu pristúpila. Čo sa týka samotného obsahu zmluvy, nemohla v nej nič zmeniť ani obsah nijako ovplyvniť. Pracovník banky, s ktorým jednala jej obsah zmluvy nevysvetlil, ani jej nedal možnosť niečo v tejto zmluve zmeniť, ani sa jej nepýtal či s jednotlivými ustanoveniami zmluvy súhlasí. Mala možnosť túto zmluvu len podpísať alebo nepodpísať. O rok jej bola doručená rovnaká zmluva na ďalších 80 000 Sk, už ani nemusela ísť na poštu, len zmluvu podpísala, vrátila a bolo jej poskytnutých ďalších 80 000 Sk. Žalobkyňa tvrdí a jednoznačne udáva, že obsah zmluvy jej v banke nikto nevysvetlil, nič s ňou nekonzultoval, nepýtal sa jej, či s podmienkami tak ako sú v zmluve súhlasí a nemala ani možnosť túto zmluvu nejakým spôsobom revidovať.

Na ďalšiu otázku súdu, aby sa žalobkyňa vyjadrila, či vie čo je to rozhodcovská doložka, či ohľadne uzatvorenia tejto rozhodcovskej doložky jej podal niekto nejaké vysvetlenie, či doložku uzatvorila aj iným spôsobom, než odkazom v zmluve na všeobecné obchodné podmienky, žalobkyňa uviedla, že nevie čo je rozhodcovská doložka. Mimo samotnej zmluvy nepodpísala žiaden iný dokument, ktorý by bol nazvaný rozhodcovská doložka alebo niečo podobné. Žalobkyňa nevie čo je rozhodcovská doložka, ani čo je rozhodcovské konanie a rozhodcovský súd. Tvrdí, že pri uzatvorení zmluvy s Poštovou bankou ju nikto neupozornil na to, že prípadné spory medzi ňou a bankou vyplývajúce z danej zmluvy sa nebudú riešiť pred súdom, ale pred rozhodcom v tzv. rozhodcovskom konaní. Nevie čo je rozhodcovské konanie. Nevie či by vtedy chcela uzatvoriť nejakú rozhodcovskú doložku, lebo všetko sa robilo bez nej.

Ďalej na otázku súdu, aby žalobkyňa uviedla, kedy a od koho sa dozvedela skutočnosti ohľadne poskytnutého úveru a prečo sa rozhodla tento úver ďalej neplatiť a podať žalobu proti žalovanému, žalobkyňa uviedla, že sa to dozvedela od svojej sestry, že môže nastať aj situácia, že od spoločnosti Bencont Colection bude žiadať peniaze späť. Najprv jej sestra povedala, aby už ďalšie splátky neplatila, zobrala si od nej dokumenty, že sa spojí s právnikom. Následne jej sestra povedala, že bolo zaplatených viac ako mala a preto môže žiadať peniaze späť.

Na otázky svojho právneho zástupcu žalobkyňa uviedla, že zmluvu uzatvárala v Snine na pošte. Pri uzatvorení zmluvy stála pri okienku, kde vypísala svoje údaje a to bolo všetko. Pri uzatváraní zmluvy nesedela pri nejakom stolíku a ani nič s ňou nekonzultovali. Všetko to bolo len pri okienku a trvalo to krátko, kde žalobkyňa vypísala zopár svojich údajov do predtlačенých kolóniek - meno, priezvisko, zamestnávateľa, číslo telefónu a pod.. Čo sa týka poistenia úveru, o tomto žalobkyňa nemá žiadnu vedomosť.

25. Podľa §497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa §3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa §37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa §39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa §524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa §525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa ustanovenia §2 ods. 1 písm. a) a b) Zák. č. 634/1992 Z.z, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti. Predávajúcim je podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa článku 2 písm. b) Smernice Rady 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, spotrebiteľ znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom, nevzťahujúcim sa k obchodu, podnikaniu alebo povolaniu.

Podľa článku 2 písm. c) Smernice Rady 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, predajca alebo dodávateľ znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom vzťahujúcim sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo povolaniu bez ohľadu na to či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva.

Podľa článku 10 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zo dňa 5.4.1993, členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 31.12.1994. Bezodkladne o tom informujú Komisiu. Tieto ustanovenia sa uplatnia na všetky zmluvy uzatvorené po 31.12.1994.

Podľa ustanovenia §879g Občianskeho zákonníka s účinnosťou od 1. 4. 2004, týmto zákonom sa preberajú právne akty Európskych spoločenstiev uvedené v prílohe, kde okrem iných aktov, je uvedená aj Smernica Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Keďže citovanú smernicu Slovenská republika prebrala do svojho právneho poriadku s účinnosťou od 1. 4. 2004, súd posúdil úverovú zmluvu a podmienky dojednania zmluvy aj podľa tejto smernice.

Podľa §1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa §2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa §3 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa §2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky (ďalej len „Zákon o bankách“), banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá a) prijíma vklady a b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa §7 ods. 1 Zákona o bankách, o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po

prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

Podľa §92 ods. 8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Súd na základe zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah zo zmluvy o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola uzatvorená 7. 3. 2007, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v takom znení, že v ustanovení §52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy (znenie účinné od 1.4.2004).

Na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, účinný v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, kde v ustanovení §2 písm. a) a b) je vymedzený pojem spotrebiteľ a predávajúci a síce spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti a predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Nepochybne, zmluva prejednávaná v tomto konaní je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch, taktiež aj Zákon o ochrane spotrebiteľa, ako aj smernicu Rady 93/13/EHS. Na túto zmluvu je tak potrebné aplikovať prednostne špeciálne spotrebiteľské právo. Podľa §54 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa v pochybnostiach použije právna úprava, ktorá je v prospech spotrebiteľa.

Taktiež na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať aj Zák. č. 258/2001 Z.z., kde v ustanovení §2 písm. a) a b) Zák. č. 258/2001 Z.z. je špecifikovaný spotrebiteľský úver a zmluva o spotrebiteľskom úvere a v ustanovení §4 ods. 1, 2 Zák. č. 258/2001 Z.z. je definovaný veriteľ a spotrebiteľ.

27. Vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, je nesporné, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže Poštová banka ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu s dlžníčkou a to fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z jej označenia v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu).

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie, je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Úmyslom zákonodarcu pri tzv. spotrebiteľských úveroch, teda pri právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ (zväčša podnikateľ, finančná inštitúcia) a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami. Preto zákonodarcu pre tento zmluvný typ stanovil osobitné podstatné náležitosti pre ktoré je potrebné aplikovať aj niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj je potrebné prihliadať aj na smernicu Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (Ú.v. ES L 42, 12.2.1987) v znení smernice Rady 90/88/EHS z 22. februára 1990 (Ú.v. ES L 61, 10.3.1990) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998 (Ú.v. ES L 101, 1.4.1998) ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku. Hoci smernica nemá priamy účinok, je potrebné zákonné ustanovenia, ktoré boli prijaté na jej implementáciu resp. transponovanie, vykladať v zmysle dosiahnutia cieľov smernice, teda tzv. eurokonformným výkladom.

28. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

29. Závazkový vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi zmluvy o úvere zo dňa 04.02.2008 je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou zákona o bankách.

30. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1/2010 zo dňa 15.12.2010, Poštová banka, a.s., mala postúpiť svoju pohľadávku zo zmluvy o úvere zo dňa 7. 3. 2007 voči žalobkyni na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, 8Gregory Afxentiou, EL.PA LIVADIOTIS, 3rd Floor, Office 306, 6023 Larnaca, Cyprus, č. reg. HE 275 225.

Následne zmluvou o postúpení pohľadávok č. 5/2011 zo dňa 24. 2. 2011 mala spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, 8Gregory Afxentiou, EL.PA LIVADIOTIS, 3rd Floor, Office 306, 6023 Larnaca, Cyprus, č. reg. HE 275 225 postúpiť pohľadávku spoločnosti PRO CIVITAS, s.r.o., IČO: 45 869 464.

Ďalšie postúpenie pohľadávky malo nastať na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2014, uzavretej medzi spoločnosťou PRO CIVITAS s.r.o. ako postupcom a BENCONT INVESTMENTS s.r.o. ako postupníkom, ďalej zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2014, uzavretej medzi spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION a.s. ako postupníkom, mala byť pohľadávka voči žalobkyni vrátane príslušenstva, vyplývajúca zo zmluvy č. XXXXXXXXXXX, ktorú žalobkyňa uzatvorila s Poštovou bankou a.s., IČO: 31 340 890, postúpená na spoločnosť BENCONT COLLECTION a.s. Bratislava, IČO: 47 967 692.

31. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je obsiahnutá v zákone o bankách ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v zmysle §524 až §530 Občianskeho zákonníka.

32. V zmysle zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky banky musia byť splnené kumulatívne všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 tohto zákona, t.j. pohľadávka banky môže byť postúpená (aj jej časť), ak je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a omeškanie klienta so splnením postupovanej pohľadávky je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky bez ich splnenia a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa.

Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučujú dobromyseľnosť postupníka.

Spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky v zmysle ust. §92 ods. 8 zákona o bankách môže byť však iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

33. Žalovaná v konaní nepreukázala existenciu písomnej výzvy (banky) po tom, čo bola žalobkyňa (klient banky) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním jednotlivých už splatných splátok. Pokiaľ teda pôvodný veriteľ postúpil zmluvou zo dňa 15. 12. 2010 predmetnú pohľadávku z úveru bez predchádzajúcej výzvy adresovanej žalobkyni na zaplatenie dlžnej pohľadávky, postupoval v rozpore s ust. §92 ods. 8 Zákona o bankách. Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 15. 12. 2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle ust. §39 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. §525 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatných pohľadávok nebolo preto v konaní preukázané.

34. Žalovaná k podanému odporu predložila písomnú výzvu zo dňa 15. 6. 2009, avšak v konaní napriek tomu, že žalobkyňa vo svojich vyjadreniach namietala, že jej táto výzva nebola doručená, nepreukázal jej doručenie žalobkyni, ani nenavrhol vykonať žiadny dôkaz na preukázanie tejto skutočnosti. Výzva na splatenie úveru zo dňa 4. 11. 2009 nie je výzvou podľa ust. §92 ods. 8 zákona o bankách, ale oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti.

35. Poštová banka, a.s. tak nemohla postúpiť pohľadávku na nebankovú spoločnosť, keď nedodrжала zákonom stanovené podmienky. Zmluva o postúpení pohľadávky uzatvorená medzi Poštovou bankou, a.s. a spol. BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED je neplatná, keďže neboli naplnené zákonné predpoklady §92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na postupníka. Banka môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo zo strany žalovanej preukázané nebolo. Táto písomná výzva ako podmienka platného postúpenia pohľadávky sa musí dostať do dispozičnej sféry dlžníka.

36. Súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. z. 20Co/107/2016 zo dňa 30.05.2017, ktorý v odôvodnení uviedol: „V zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy a omeškania klienta banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Obsah tohto ustanovenia - písomná výzva banky, omeškanie dlhšie ako 90 kalendárnych dní - vecne nesúvisí s ochranou bankového tajomstva, resp. s výnimkami z bankového tajomstva. Zmyslom a cieľom ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB bolo dosiahnuť stav, aby mal dlžník dostatok času na vykonanie opatrení zotrvať na vzťahu so „svojou“ bankou a tak zotrvať aj vo sfére kontrolovanej Národnou bankou Slovenska. Osobitné ustanovenia sprísňujúce (obmedzujúce) postúpenie bankovej pohľadávky boli postupne zákonodarcom doplňované (porov. zmeny vykonané od 1.1.2017 zákonom č. 299/2016 Z.z.). Ďalšie sprísnenie sa týka zákazu cesie bankovej pohľadávky na niektoré subjekty (§ 17 Zákona č. 129/2010 Z.z.). Je zjavné, že povaha ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB bráni odklonu od jeho znenia v neprospech spotrebiteľa, čo explicitne zákonodarcu naznačil v ust. § 89 ods. 1 ZoB. Porušenie pravidla v § 92 ods. 8 indikuje celkom zjavne rozpor so zákonom a tým aj absolútnu neplatnosť podľa § 39 OZ.“

Ďalej súd poukazuje aj na iné rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/211/2016 z 12.09.2017, 19Co/50/2017 z 17.08.2017, 8Co/156/2016 z 24.07.2017, 18Co/130/2016 z 24.07.2017, 5Co/165/2016 z 29.06.2017, 16Co/32/2017 z 26.09.2017, 20Co/199/2016 z 27.07.2017.

K absolútne neplatnému postúpeniu pohľadávky banky bez splnenia podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách sa vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutiach sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018, 8Cdo/32/2017 zo dňa 28.03.2018.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018 v bodoch 15., 17. a 18. uviedol: „Z takejto úpravy vyplýva zjavná neudržateľnosť argumentácie dovolateľky tým, že v prípade súčtu všetkých omeškaní úverového dlžníka trvajúceho viac než rok sa nemusí trvať ani na výzve banky klientovi pred postúpením pohľadávky, keď časť úpravy o tom, že skôr uvedené neplatí, sa vzťahuje výlučne na zachovanie práva banky uplatniť právo na postúpenie pohľadávky napriek neskoršiemu plneniu klienta a nie aj na ustúpenie od podmienok, za ktorých k postúpeniu možno pristúpiť (hocako tu môže byť predmetom diskusie tá otázka akcentovaná dovolaním, podľa ktorej v takomto prípade nie je zrejmé, čo by v čase po oneskorenom splnení klientom jeho záväzku vrátane príslušenstva malo byť ešte predmetom postúpenia pohľadávky). Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.). Pri nutnosti vyslovenia práve uvedeného boli ďalšie otázky nastoľované dovolaním právne nevýznamnými či nanajvýš akademickými, ak neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok bez ochoty alebo schopnosti žalobkyne preukázať splnenie podmienky postúpenia reprezentovanej písomnou výzvou banky pred postúpením spôsobila nedostatok prechodu žalobou uplatneného práva na žalobkyňu a teda i nedostatok jej aktívnej legitímácie konštatovaný už nižšími súdmi. Osobe s takýmto deficitom samozrejme nemohlo prislúchať ani oprávnenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a vzhľadom na už priblížené nazeranie na vec by do úvahy neprichádzalo ani odchýlenie sa účastníkov úverového vzťahu od úpravy celkom jednoznačnou pre jeden z nich.“

37. Aj v prípade ak bola žalobkyňa v omeškaní viacej ako rok, podľa názoru súdu bola potrebná písomná výzva, doručená dlžníkovi a súd tu poukazuje na vyššie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018 bod 15. Uvedená výnimka v druhej vete ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách v prípade omeškania trvajúceho viacej ako jeden rok, nemá vplyv na zákonné podmienky postúpenia uvedené v prvej vete ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Výnimka sa vzťahuje iba na druhú vetu, v ktorej je uvedená.

38. Pretože zmluva o postúpení pohľadávok č. 1/2010 zo dňa 15. 12. 2010 je absolútne neplatná, nemohol žalovaný platne nadobudnúť pohľadávku na základe ďalších zmlúv o postúpení pohľadávok v zmysle zásady *nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet* (nikto nemôže na druhého preniesť viac práv než má sám). Žalobkyňa teda plnila žalovanej bez právneho dôvodu a žalovaná pokiaľ takéto plnenie prevzala, bezdôvodne sa obohatila.

39. Žalovaná vzniesla námietku *res iudicata* s poukazom na to, že vo veci skúmania neprijateľných podmienok a platnosti zmluvy bolo právoplatne rozhodnuté v rozhodcovskom konaní pod sp. zn. Q.-L., ktorý mal byť vydaný na základe rozhodcovskej doložky, ktorá mala byť dohodnutá v bode 9.2 Obchodných podmienok.

V rozhodcovskej doložke sa účastníci vzťahu mali dohodnúť, že všetky spory vzniknuté zo zmluvy o úvere a OP, budú riešené dohodou. V prípade nedosiahnutia dohody, klient prijíma návrh banky na riešenie vzájomných sporov vzniknutých na základe alebo súvisiacich so zmluvou o úvere a OP, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik zmluvy o úvere alebo OP, v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom, zriadeným pri spoločnosti ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIÁČNÁ a.s., IČO: 35 862 882 podľa jeho vnútorných predpisov. Strany sporového konania sa rozhodnutiu tohto súdu podriaďa s tým, že toto rozhodnutie bude pre nich konečné a záväzné. Miestom rozhodcovského konania je Bratislava.

40. Túto zmluvnú podmienku súd nepovažoval za individuálne dojednanú, čo vyplynulo aj z výsluchu žalovanej na pojednávaní. Uvedené Obchodné podmienky žalovanej neboli ani doručené a táto ich nikdy nepodpísala. Táto zmluvná podmienka, ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní je neprijateľná. O takúto zmluvnú podmienku ide vtedy, ak spotrebiteľ nemal možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom. Ust. §53 ods. 4 Občianskeho zákonníka len demonštratívne vymenováva niektoré neprijateľné podmienky, a teda charakter neprijateľnej podmienky môžu mať aj iné podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Občiansky zákonník s takýmito neprijateľnými podmienkami spôsobujúcimi značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spája v ust. § 53 ods. 5 sankciu neplatnosti. Keďže ust. §53 Občianskeho zákonníka nikdy nebolo zaradené medzi prípady relatívnej neplatnosti (§40a Občianskeho zákonníka) ide o neplatnosť absolútnu pôsobiacu bez ďalšieho priamo zo zákona, na ktorú musí súd prihliadať z úradnej povinnosti.

41. Podľa dojednanej rozhodcovskej doložky, spory budú riešené len pred rozhodcovským súdom vopred vybraným veriteľom, pretože konkrétny rozhodcovský súd bol už uvedený na predtlačenej rozhodcovskej doložke. Rozhodcovskou doložkou bolo vylúčené, aby spory mohli byť riešené pred všeobecným súdom. Takouto rozhodcovskou doložkou spotrebiteľ je nútený nezvratne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Riešenie sporov prostredníctvom rozhodcovského konania dodávateľ svojim konaním vnútil spotrebiteľovi.

Ak jednostranne dodávateľ rozhodol o tom, že spory budú riešené na rozhodcovskom súde a navyše spotrebiteľ ani nemá možnosť jeho výberu a tento bol záväzne nadiktovaný dodávateľom, je klauzula neprijateľná. Spotrebiteľ nemá žiadnu možnosť rozhodnúť o riešení sporov a nemá možnosť ani vybrať rozhodcovský súd. Spotrebiteľ môže svoje práva uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky, ale ak sa tak rozhodne, aj v civilnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude považovaná za neprijateľnú.

42. Predmetná rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to tým, že núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred rozhodcovským súdom, ktorý vopred vybral dodávateľ a zbavuje ho možnosti riešiť spor pred štátnym súdom.

43. Akceptovateľnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských veciach je treba zvoliť osobitným vyjednaním a nie nanútením arbitráže spotrebiteľovi. Na individuálne dojednanie je však potrebné rešpektovať a zachovať proces tvorby zmluvy ustanovený v Občianskom zákonníku. Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť predkladanej zmluve sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov, pričom na tomto nič nemení ani vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej doložky na samostatnom liste papiera.

44. Individuálne dojednanie je také, kde spotrebiteľ má reálnu možnosť ho neprijať, odmietnuť, hoci ho pripravil dodávateľ. Evidentne je možné konštatovať, že ide o vopred dodávateľom naformulovanú zmluvnú klauzulu a je zrejmé, že spotrebiteľ nemôže takúto formulárovú zmluvu meniť. Na strane žalovaného je dôkazné bremeno preukázať, že spotrebiteľ - žalobca si individuálne vyjednal rozhodcovské konanie. V tomto smere neboli doložené žiadne relevantné dôkazy, podporujúce záver o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej doložky. Nie žalobca má dokázať, že nedošlo k individuálnemu vyjednaní, ale žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno túto situáciu preukázať. Ak by si žalobca individuálne vyjednal rozhodcovskú doložku, potom by muselo platiť, že si individuálne vyjednal aj podmienky arbitráže. Žalovaný si dôkazné bremeno o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej doložky nesplnil. Ak spotrebiteľ mal vyjednať na základe rozhodcovskej zmluvy súkromný proces, mal by nepochybne tieto pravidlá poznať.

45. Rozhodcovská doložka uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Z uzatvorenej rozhodcovskej doložky žiadne podstatné informácie o rozdieloch

medzi riešením sporu pred rozhodcovským súdom a všeobecným súdom nevyplývajú. Aké sú aspoň základné rozdielnosti súdneho a rozhodcovského konania z doložky vôbec nevyplýva.

46. Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže (predmet rozhodcovskej zmluvy) a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov, pričom na tomto nič nemení technika predkladania - inkorporovanie doložky do všeobecných zmluvných podmienok versus vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste (hárku) papiera (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/2/ 2014).

47. Rozhodcovská doložka, ktorá mala byť dohodnutá ako súčasť Obchodných podmienok, je absolútne neplatná ako neprijateľná zmluvná podmienka, preto nevyvoláva žiadne právne účinky. Preto ak na základe tejto rozhodcovskej doložky bol vydaný rozhodcovský rozsudok, tento je nulitným právnym aktom, ktorý nespôsobuje prekážku res iudicata.

48. Podľa §451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa §517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa §517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto predpisom je nariadenie vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

49. Žalovaná, resp. jej právni predchodcovia napriek tomu, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky nenadobudli žiadnu pohľadávku voči žalobkyni, prijali od nej finančné prostriedky, čím sa na jej úkor bezdôvodne obohatili.

Žalobkyňa v tomto konaní požadovala vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovanej spoločnosti vo výške plnení za posledné 3 kalendárne roky pred podaním žaloby vzhľadom na premlčanie nároku. Žalobkyňa podala na súd žalobu dňa 2. 5. 2018, teda požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia od 2. 5. 2015. Súd mal za preukázané, že žalovaná spoločnosť už od 15. 12. 2014, prijímala plnenia od žalobkyne na základe neplatného postúpenia pohľadávky, pričom za obdobie 3rokov pred podaním žaloby prijala bezdôvodné obohatenie vo výške 1055 eur. Túto skutočnosť žalobkyňa preukázala predložením ústrižkov poštových poukážok. Teda súd žalobe žalobkyne v tejto časti vyhovel, pretože žalovaná spoločnosť prijala od žalobkyne na základe neplatného postúpenia pohľadávky sumu 1055 eur, čím sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatila.

50. Keďže došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovanej na úkor žalobkyne a žalovaná sa dostala s plnením aj do omeškania, súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania od 28. 4. 2018. Súd mal za preukázané, že výzvou zo dňa 26. 4. 2018 žalobkyňa vyzvala žalovanú spoločnosť na vydanie bezdôvodného obohatenia. Táto výzva bola žalovanej doručená mailom, čo žalovaná nerozporovala. Keďže vo výzve bol určený jeden deň na plnenie, teda žalovaná spoločnosť je v omeškaní s vydaním bezdôvodného obohatenia odo dňa 28. 4. 2018.

V prevyšujúcej časti požadovaných úrokov z omeškania od dátumov z jednotlivých čiastkových plnení, súd žalobu žalobkyne zamietol vzhľadom na ustanovenie §563 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého

ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Súd nemal preukázané, aby po každom jednom čiastkovom plnení žalobkyňa vyzývala žalovanú spoločnosť na plnenie a preto súd má za to, že žalovaný sa dostal do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia od 28. 4. 2018.

51. Podľa §107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Žalobkyňa žiadala vydať bezdôvodné obohatenie za obdobie platieb žalobkyne troch rokov pred podaním žaloby.

Je dôvodné predpokladať, že spotrebiteľ sa nedozvie o tom, že plní bez právneho dôvodu resp. na základe neplatného právneho úkonu predtým, než sa bude dopytovať subjektu znalého veci, ktorým je napríklad advokát a taktó postupoval aj žalobca, ktorý až po oboznámení s vecou a jej vyhodnotení právnym zástupcom dozvedel sa o vzniku bezdôvodného obohatenia.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že dňa 3. 2. 2018 žalobkyňa udelila právnemu zástupcovi plnomocenstvo na jej zastupovanie v súdnom konaní. Dňa 1. 2. 2018 odpovedal právny zástupca žalobcu sestre žalobcu, ktorá sa na neho obrátila so žiadosťou o pomoc, že je toho názoru, že klient nie je povinný platiť splátky spotrebiteľského úveru a tiež má nárok na vrátenie všetkých úrokov a poplatkov zaplatených nad rámec istiny. Najskôr týmto dňom 1. 2. 2018 sa mohla žalobkyňa sa ako spotrebiteľ dozvedieť o bezdôvodnom obohatení, a keďže žaloba bola podaná dňa 2. 5. 2018, nemohla uplynúť ani dvojročná subjektívna premlčacia doba. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná, nie len predpokladaná vedomosť oprávneného. Subjektívna premlčacia doba začala plynúť oboznámením právneho posúdenia zo strany zvoleného právneho zástupcu žalobcu. Z vyššie uvedených dôvodov súd nepovažuje námietku premlčania vznesenú žalovanou za nedôvodnú.

V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 3Cdo/145/2004, z ktorého vyplýva, že za rozhodujúci pre začiatok splynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva pre vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v zmysle §107 ods. 1 Občianskeho zákonníka treba považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal; nie je pri tom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr.

Podobne česká judikatúra (rozsudok Najvyššieho súdu ČR pod sp. zn. 25Cdo/3306/2007) upriamuje pozornosť na to, že v prípade bezdôvodného obohatenia získaného plnením z neplatného právneho úkonu, je pre začiatok plynutia premlčacej doby rozhodujúci subjektívny moment, kedy oprávnený zistí také okolnosti, z ktorých možno vyvodíť, že právny úkon, z ktorého bolo plnené je neplatný.

52. Súd sa nezaoberal tým, či RPMN bola vypočítaná správne a teda či úver by sa z tohto dôvodu považoval za bezúročný a bez poplatkov, pretože postačoval dôvod, že došlo u žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, pretože v konaní nebolo preukázané, že zo spoločnosti Poštová banka došlo k postúpeniu pohľadávky zákonným spôsobom.

Rovnako sa súd nezaoberal ani dohodou o splátkovom kalendári a dohodou o zrážkach zo mzdy, keďže v konaní nebolo preukázané, že tieto listiny žalobkyňa podpísala, teda ju ani nezaväzujú a išlo len o návrh týchto úkonov, vykonaných zo strany žalovanej spoločnosti smerom k žalobkyňi.

53. Podľa ustanovenia §255 ods. 1,2 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa ustanovenia §262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade súd žalobe žalobkyne vo vzťahu k žalovanej nebolo vyhovené len v nepatrnej časti úrokov z omeškania. V časti o zaplataenie istiny súd žalobe žalobkyne vyhovel a teda žalobkyni patrí aj náhrada trov konania v celom rozsahu. Súd rozhodol o nároku žalobcu na náhradu trov konania podľa ustanovenia §262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom o výške tejto náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle ods. 2 citovaného ustanovenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.